

fast Ansættelse eller ere bestemte til senere at gaa over dertil, bliver saadan Konstitutions- tid at medtage ved Beregningen af Tjenestetiden. Ligeledes skulde Lærere og Lærereinder, der have Konstitution i saadanne Embeder, være berettigede til Tillæg". Og naar man ser hen til selve Lønningsreglementet for Kjøbenhavn af 1ste Juli 1876 § 14, i hvilket Lærernes Pensjonsberettigelse fastsættes, saa vil det ogsaa ses, at man der er gaaet ud fra, at Konstitutionstiden skulde regnes med til Tjenestetiden, forsaavidt Ansættelse var sket efter det 25de Aar. Men nu er det saaledes i Kjøbenhavns Kommune efter de seneste Oplysninger, at Gjennemsnit- alderen for fast Ansættelse for Læreres Vedkommende er omtrent 33 Aar og for Lærerinders Vedkommende 36 Aar, saa at der altsaa forsaavidt ikke vil være nogen Tvivl om, at ved Pensjonsberegningen er Konstitutionstiden dragen med ind og naturlig maatte drages ind med under Beregningen af eventuel Lønningstilfud. I Betragtning af disse formentlig noget afvigende Synspunkter, som altsaa kunne gjøres gjældende, fra hvad Skoledirektionen i sin Indberetning har flaaet fast, tillader jeg mig at spørge den høitærede Minister, om han ikke kunde finde sig foranlediget til at tage denne Sag op til fornyet Behandling og eventuelt ved 3die Behandling vende tilbage til det Standpunkt, som i Fjor blev indtaget lige overfor dette Andragende, til den Enighed, som der den Gang var imellem Udvalget og den høitærede Minister, og som varslede disse kjøbenhavnske Lærere den Fremtid, de ønskede sig.

Ministeren for Kirke- og Under- visningsvæsenet (Scavenius): Jeg skal hertil bemærke: Det kunde jo nok være, at den Enighed, som ganske vist i Fjor var til Stede mellem Ministeren og Udvalget om at tage denne Sag op og, naar man efter Overveielse kom til det Resultat, at Villighed kunde tale derfor, da at søge bevilget ogsaa til de kjøbenhavnske Lærere et Statstilfud, at denne Enighed — siger jeg — maaski noget beroede paa, at man ikke ganske var paa det Rene med, at Grundlaget for Lønningerne i Kjøbenhavn og hele det øvrige Land er saa grundforskjelligt; thi i hele det øvrige Land ere Lønningerne i det Bæsentlige fastsat ved Lov eller i alt Fald gennem Statsautoriteterne, men det er ikke Tilfaldet her i Kjøbenhavn. Her er Fastsættelsen af Lønningerne en Kommunalsag. Det gjør en saa stor Forskjel, at jeg — uden at ville sige, at jeg ikke med Glæde skulde tage Spørgsmaalet op til fornyet Overveielse — rigtig-

nol nu allerede paa Forhaand ikke ret ser, at man skulde kunne komme ud over denne Vansteligheid; ligesom jeg heller ikke ser, at det i Længden vil være til stor Glæde for de kjøbenhavnske Lærere, om der nu blev bevilget dem et Statstilfud, især naar det skete mod Kommunens Indstilling og Ønske. Thi Følgen vil jo være den sandsynlige og naturlige, at det vil være saa meget længere, inden Kommunen finder sig foranlediget til at hæve Lønningerne. Hvad nu det angaar at skulle tage Sagen op paany allerede i Aar, vil jeg sige, at et Aar, hvor der konsekvent nægtes paa Finansloven enhver, jeg kan sige, nok saa ringe Lønningsforbedring, være sig til Statens Embeds- eller dens Bestillingsmand, ser jeg mig ikke foranlediget til at tage Sagen op. At tage Sagen op til fornyet Overveielse for et kommende Aar er en anden Sag. Det skal jeg gjøre, og det med Glæde, naar jeg kan komme paa det Rene med, om det er muligt at komme de kjøbenhavnske Lærere til Hjælp paa en fornuftig Maade, jeg tvivler derom. Men i Aar, saaledes som Stillingen er og med den ubetingede Uvillie, som der er hos det høie Thing til at bevilge en hvilken som helst Lønningsforbedring, ser jeg mig ganske vist ikke foranlediget til at tage Sagen op.

Frier: Jeg skal takke den høitærede Minister for den Velvillie lige overfor Sagen, som lykte ud af hans Betragtninger, og kun gjøre opmærksom paa, at det Moment, der fremdroges som et af Motiverne til i Aar at stille sig anderledes end i Fjor, nemlig dette, at Lønningsforholdene her i Kjøbenhavn hvilede paa en anden Basis end i det øvrige Land, dog i Virkeligheden ikke er noget nyt Moment, men er et Moment, der fuldt saa vel forelaa i Fjor, og trods hvilket man dog mente at kunne komme til Enighed om en Ordning af denne Sag. Jeg skal ikke gaa videre i Dmtale af denne Sag, men haaber, at den ad Aare maatte blive taget op.

Ordføreren (Holstein): Den ærede Ordfører for Mindretallet, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds (Scharling) har i sin Betænkning udtalt, at det ikke var rigtigt paa Theatrets Budget at virke for et Overfud, han har modsat sig den Betragtning, jeg her har gjort gjældende, og der gif en lignende Betragtning gennem det, han sagde i Dag. Skjøndt han i og for sig indrømmede, at man skulde have Balance paa Theatrets Budget, saa mente han dog, at man ikke burde gaa saa vidt som foreslaaet, da man derigjennem søgte at tilstræbe Mere